

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19Cb/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220200604
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2220200604.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Petrom Dumanom v právnej veci žalobcu: DRON Industries s.r.o., IČO: 36 242 128, Mliečany 147, Dunajská Streda, zast.: JUDr. Gejza Sidó, advokát v Dunajskej Strede, proti žalovanému: SPV Granul, s. r. o., IČO: 48 104 736, Nová Osada 22, Dunajská Streda, o 6.891,23 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 6.891,23 € s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania

- zo sumy 1.377,25 € od 22.03.2019 do zaplataenia,
- zo sumy 2.156,28 € od 10.04.2019 do zaplataenia,
- zo sumy 753,41 € od 12.07.2019 do zaplataenia a
- zo sumy 2.604,29 € od 09.12.2019 do zaplataenia.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 12.02.2020 domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy uvedenej vo výroku. Svoj nárok odôvodnil tým, že pre žalovaného vykonal prepravu slamy, ktorú žalovanému riadne vyúčtoval faktúrami. Žalovaný ale svoj peňažný záväzok nesplnil.

2. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu z 31.03.2020, č. k. 19Cb/5/2020-20, žiadal o splátkový kalendár a odkazoval na požiar v jeho sklade, ktorý 08.02.2020 zhorel aj s časťou technológie, na situáciu súvisiacu s COVID-19 a na ťažkosti vo vzťahoch so zahraničnými obchodnými partnermi. Žiadal od žalovanej pohľadávky odrátať sumu 3.000 €, pretože túto zaplatil dvoma platbami ešte v roku 2019.

3. Žalobca v replike nesúhlasil so splátkovým kalendárom a vyvracal tvrdenia žalovaného o čiastkových úhradách, pretože tie sa týkali faktúr, ktoré nie sú ani predmetom sporu.

4. Súd na prejednanie veci nariadil na 18.09.2020 pojednávanie (§ 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“), na ktorom v prítomnosti strán vykonal dokazovanie, vec právne posúdil a rozhodol.

A. Skutkový stav

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: faktúry s vyúčtovaním (č. I. 4 až 7), potvrdenie o vklade v hotovosti (č. I. 26), faktúra č. XXXXXX (č. I. 44 a 45), dodacie listy (č. I. 46 až 73), faktúra č. XXXXXXXXXX (č. I. 74) a na základe nich v spojení so skutkovými tvrdeniami, ktoré sa považujú za nesporné (§ 151 CSP), ustálil tento skutkový stav:

6. Žalobca a žalovaný sú obchodnými spoločnosťami (nesporná skutočnosť).

7. V období od 19.02.2019 do 20.11.2019 vykonal žalobca pre žalovaného zvoz slamy medzi určitými obcami v dunajskostredskom okrese (nesporná skutočnosť; vyúčtovania k faktúram, č. k. 4 až 7), ktorý vyúčtoval týmito faktúrami:

7.1 faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 2.377,25 €, splatná 21.03.2019, po úhrade 1.000 € zostatok 1.377,25 € (č. l. 4);

7.2 faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 2.156,28 €, splatná 09.04.2019 (č. l. 5);

7.3 faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 753,41 €, splatná 11.07.2019 (č. l. 6) a

7.4 faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 2.604,29 €, splatná 08.12.2019 (č. l. 7).

8. Faktúry a vyúčtovania žalovaný prevzal (nesporná skutočnosť).

9. Dňa 22.02.2019 vložil konateľ žalovaného na účet žalobcu sumu 1.000 €, ku ktorej pripojil údaj o referencii platiteľa „/B.“ (potvrdenie o vklade v hotovosti, č. l. 26). Podobne dňa 09.10.2019 vložil konateľ žalovaného na účet žalobcu sumu 2.000 €, ku ktorej pripojil údaj o referencii platiteľa „/B.“ (potvrdenie o vklade v hotovosti, č. l. 26). Tvrdenie konateľa žalovaného na pojednávaní o tom, že pri platbách neuviedol variabilný symbol, bolo vyvrátené listinnými dôkazmi v spomenutých zátvorkách vyššie, z ktorých plynie opak. Údaj „referencia platiteľa“, za ktorým nasledujú skratky VS, SS a KS, slúži na to, aby platiteľ uviedol variabilný, špecifický a konštantný symbol, ak je to potrebné. V tomto prípade sa za skratkou VS nachádzali čísla, ktoré sa zhodovali s číslami faktúr nesúvisiacich s predmetom sporu. Variabilný symbol „XXXXXXXX“ sa týkal faktúry č. XXXXXXXXXX, ktorou síce žalobca vyúčtoval žalovanému prepravné v sume 5.264,22 € takisto za „zvoz slamy“, ale táto faktúra sa týkala obdobia roku 2018, čo je zrejme z dátumu dodania služby (25.10.2018), dátumu vyhotovenia faktúry (XX.XX.XXXX) a dátumu splatnosti (12.11.2018) (nepopreté tvrdenia žalobcu; faktúra, č. l. 74). Obdobne je to v prípade variabilného symbolu „XXXXXX“, ktorý sa týkal faktúry spoločnosti ATAIR s.r.o., IČO 36256978. Táto spoločnosť ňou totiž vyúčtovala žalovanému cenu 16.440 € za alternatívne palivo dodané vo februári 2018 a túto pohľadávku postúpila na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok z 01.08.2019 (nepopreté tvrdenia žalobcu; faktúra č. XXXXXX, č. l. 44 a 45; dodacie listy, č. l. 46 až 73). Žalovaný v tomto smere nepredniesol žiadne ďalšie tvrdenia, tvrdenia žalobcu nevyvrátil novými tvrdeniami a nepredložil ani žiadne dôkazné návrhy. V civilnom súdnom procese, ktorý sa riadi zásadou kontradiktórnosti, však nie je úlohou súdu, aby nahrádzal dôkaznú aktivitu strany. Pokiaľ strana neunesenie dôkazné bremeno, jej tvrdenia sa nemôžu považovať za preukázané, čo vo výsledku vedie k strate sporu. Vyššie uvedené tvrdenia a dôkazy súd vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a uzavrel, že žalovaný síce uhradil žalobcovi 3.000 €, no medzi nimi a žalobou uplatnenými faktúrami nie je žiadna skutková súvislosť.

10. Okrem spomenutých platieb, ktoré žalovaný žiadal započítať na úhradu svojho dlhu, iné platby na splnenie svojho dlhu neuskutočnil (nesporná skutočnosť).

11. Okresný súd Trnava potvrdením z 19.05.2020, sp. zn. 28CRe/2/2020, zverejneným v Obchodnom vestníku 21.05.2020, potvrdil, že žalovanému bola poskytnutá dočasná ochrana podľa § 15 ods. 1 zákona č. 62/2020 o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (č. l. 79).

B. Právne posúdenie

12. V prvom rade sa súd zaoberal účinkami dočasnej ochrany, ktorá bola žalovanému poskytnutá podľa z. č. 62/2020 s účinnosťou od 22.05.2020 (§ 15 ods. 3 cit. zákona). Účelom dočasnej ochrany je vytvorenie časovo obmedzeného rámca s nástrojmi na podporu efektívneho riešenia negatívnych následkov šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 na podnikateľov prevádzkujúcich podnik (§ 8 cit. zákona). Jej účinky pre podnikateľa pod dočasnou ochranou spočívajú zjednodušene v tom, že exekučné konania a konkurzné konania na jeho majetok sa prerušujú, nemožno začať výkon záložného práva vzťahujúceho sa na jeho podnik, vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu patriacu k podniku, obmedzujú sa možnosti započítania pohľadávok voči pohľadávkam takéhoto podnikateľa a možnosti ukončenia zmlúv protistranou (§ 17 cit. zákona). Z toho je zrejme, že dočasná ochrana bráni

predovšetkým takým konaniam a úkonom, ktorými sa priamo zasahuje do majetkovej sféry podnikateľa (napríklad jeho speňažením v exekúcii, konkurze alebo výkonom záložného práva), alebo sa mu znemožňuje, či sťažuje prevádzkovanie podniku (napríklad vypovedaním zmluvy o nájme obchodných priestorov, či zmluvy o dodávke elektrickej energie). Dočasná ochrana ale nebráni tomu, aby sa viedlo tzv. základné súdne konanie o pohľadávke veriteľa voči podnikateľovi pod dočasnou ochranou a aby toto konanie vyústilo do judikovania, teda priznania žalobou uplatnenej pohľadávky. Súdne rozhodnutie, ktorým sa deklaruje žalovaného povinnosť plniť, do majetku ani prevádzkovania podniku podnikateľa pod dočasnou ochranou nijako nezasahuje. Vzhľadom na tieto východiská súd dospel k záveru, že nič nebráni prejednaniu žaloby a meritórnemu rozhodnutiu o ňou uplatňovanom nároku z prepravnej zmluvy.

13. Ako už bolo naznačené, skutkovým základom žalovanej pohľadávky je preprava (zvoz) slamy, ktorú žalobca uskutočnil pre žalovaného a odmenu. Spornými faktúrami žalobca od žalovaného požaduje zaplatenie prepravného za prepravu tovaru. Pre takto uplatnený nárok platí, že keďže strany sú obchodnými spoločnosťami založenými na účel podnikania podľa § 56 ods. 1 OBZ, zapísanými v obchodnom registri, ide v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) OBZ o podnikateľov, ktorí konali v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto sa podľa § 261 ods. 1 OBZ vzťahu medzi nimi spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka. Práva a povinnosti strán obsahovo zodpovedajú záväzkovému vzťahu z prepravnej zmluvy, ktorú Obchodný zákonník upravuje v § 610 a nasl.

14. Základným ustanovením prepravnej ako osobitného typu zmluvy je kogentné (§ 263 ods. 1 OBZ) ustanovenie § 610 OBZ, ktoré vymedzuje záväzok odosielateľa, že prepraví vec (zásielku) z určitého miesta (miesto odoslania) do určitého iného miesta (miesto určenia), a odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť mu odplatu (prepravné). Zákon nekladie žiadne formálne požiadavky na tento typ zmluvy, čo znamená, že prepravnú zmluvu podľa § 610 a nasl. OBZ možno uzavrieť v akejkoľvek forme.

15. Prepravná zmluva ako dvojstranný právny úkon vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý je stelesnením prejavom vôle určeným jednej alebo viacerým určitým osobám podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Takýto prejav vôle môže byť zachytený aj elektronickými prostriedkami, napríklad v podobe emailu. Podľa § 45 ods. 1 OZ pôsobí prejav vôle (teda aj návrh na uzavretie zmluvy) voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Zmluva je potom podľa § 44 ods. 1 OZ uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Návrh možno prijať v zmysle § 43c ods. 1 OZ buď včasným vyhlásením urobeným osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iným včasným konaním, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas.

16. Medzi stranami neboli sporné okolnosti týkajúce sa návrhu na uzavretie zmluvy a jej prijatia, žalovaný nenamietal žiadne zo skutočností týkajúcich sa spôsobu vzniku a plnenia prepravných zmlúv (teda skutkový základ nároku), ale jeho výhrada smerovala voči výške žalovanej pohľadávky, ktorá mala byť znížená čiastočnými úhradami v sume 2.000 € + 1.000 € = 3.000 €. Súd aj s odkazom na zistený skutkový stav mal preto za dostatočne ustálené, že v prejednávanej veci vznikli medzi stranami prepravné zmluvy, obsahom ktorých bol záväzok žalobcu prepraviť slamu v rámci dunajskostredského okresu a záväzok žalovaného zaplatiť mu odplatu, ktorú žalobca vyúčtoval svojimi faktúrami v celkovej sume 7.891,23 € (2.377,25 € + 2.156,28 € + 753,41 € + 2.604,29 €). Žalobou si však uplatnil len 6.891,23 €, pretože žalovaný z faktúry č. XXXXXXXXXX zaplatil 1.000 €.

17. Pokiaľ ide o čiastočné platby žalovaného v celkovej sume 3.000 €, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný takéto platby uskutočnil v prospech žalobcu vkladom na jeho účet. Pre posúdenie účinkov viacerých platieb v prípade existencie niekoľkých záväzkov, treba vychádzať z § 330 ods. 1 OBZ, ktorý obsahuje pravidlo umožňujúce zistiť, ktorý záväzok sa má považovať za splnený. Podľa tohto pravidla je podstatné, ktorý zo záväzkov dlžník pri svojom čiastočnom plnení určí. To znamená, že na to, aby sa mohli úhrady žalovaného 2.000 € a 1.000 € považovať za čiastočné plnenie žalobou uplatnenej pohľadávky, je rozhodujúce, či žalovaný určil (označil) žalobou uplatnenú pohľadávku ako záväzok, ktorý sa mal týmito platbami plniť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k obom vkladom pripojil žalovaný sprievodný údaj v podobe referencie platiteľa obsahujúcej variabilné symboly iných, než žalobou uplatnených faktúr. Tieto platby žalovaného preto nemožno podľa § 330 ods. 1 OBZ považovať za platby, ktorými sa mal plniť záväzok plynúci zo žalobou uplatnenej sumy faktúr.

18. Pretože žalovaný nepreukázal, že by jeho dlh voči žalobcovi zo sporných faktúr (2.377,25 € + 2.156,28 € + 753,41 € + 2.604,29 € - 1.000 € = 6.891,23 €) čo i len sčasti zanikol splnením alebo inak, žaloba žalobcu je dôvodná.

19. Pokiaľ ide žalobcom požadovaný úrok z omeškania, keďže splatnosť odmeny nebola medzi stranami zmluvne určená, žalovaný je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho žalobca o plnenie požiadal (§ 340 ods. 1 OBZ). Za takúto žiadosť možno považovať výzvu žalobcu adresovanú žalovanému v podobe žalobou uplatnených faktúr, ktoré žalovaný aj riadne prevzal a ktoré obsahovali aj konkrétne dátumy splatnosti. Keďže žalovaný svoj dlh včas nesplnil, dostal sa do omeškania dňom nasledujúcim po dni splatnosti príslušnej faktúry (§ 365 ods. 1 OBZ) a od tohto dňa je povinný zaplatiť žalobcovi ako veriteľovi úrok z omeškania (§ 369 ods. 1 OBZ). Vzhľadom na to, že tento nebol medzi stranami dohodnutý, žalovaný je v zmysle § 369 ods. 2 OBZ povinný platiť úrok z omeškania podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. v sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov. Žalobca si tento nárok na príslušenstvo uplatnil v súlade s vymedzeným právnym rámcom, a preto je taktiež dôvodný.

20. Na základe vyššie uvedených záverov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel (výrok I).

21. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 CSP) vychádzal súd z toho, že žalobcovi ako úspešnej strane patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP), a preto mu tento nárok priznal (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú vykonateľným rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia v exekúcii.